

پاسخ گلوکز، انسولین و GDF-15 سرمی به دو نوع فعالیت تناوبی و تداومی در مردان چاق غیر فعال

هادی گلپسندی^{۱*}، بهمن میرزایی^۲، شادی گلپسندی^۳

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه گیلان، گیلان، ایران. (*نویسنده مسئول).

۲. استاد، گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه گیلان، گیلان، ایران.

۳. کارشناسی ارشد، گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه ارومیه، ارومیه، آذربایجان غربی، ایران.

*Email: bmirzaei۲۰۰۰@yahoo.com

نوع ارائه مقاله: سخنرانی

چکیده

زمینه و هدف: فاکتور تمایز رشدی-۱۵ (GDF-15)، سایتوکین حساس به استرس است که با چاقی و بیماری‌های قلبی - عروقی و التهاب همراه است. از آنجایی که فعالیت ورزشی می‌تواند به عنوان یک استرس فیزیولوژیکی گذرا باشد با این حال پاسخ گلوکز، انسولین و GDF-15 به دو نوع فعالیت ورزشی تناوبی و تداومی در مردان چاق غیر فعال ناشناخته است.

روش کار: ۸ مرد غیر فعال (میانگین سن $25/75 \pm 2/37$ سال، شاخص توده بدنی $31/96 \pm 3/03$ کیلوگرم بر متر مربع) با استفاده از طرح متقاطع و تصادفی پروتکل‌های HIIE و MCE را انجام داده و در یک جلسه کنترل شرکت کردند. پروتکل HIIE با دویدهای متناوب ۶ وهله ۱ دقیقه‌ای با شدت 85% VO_{2max} با فواصل استراحتی ۴ دقیقه‌ای با شدت 60% VO_{2max} و پروتکل MIE، ۳۰ دقیقه به صورت دویدن تداومی با 65% VO_{2max} انجام شد.

یافته‌ها: تحلیل داده‌ها نشان داد که، سطوح سرمی GDF-15 پس از فعالیت HIIE و MIE نسبت به کنترل، افزایش معناداری داشت ($P \leq 0.05$) و بعد از ۲۴ ساعت بین فعالیت HIIE و MIE تفاوت معنادار مشاهده نگردید ($P \geq 0.05$). گلوکز پلاسما پس از فعالیت HIIE و MIE نسبت به گروه کنترل کاهش معناداری وجود داشت ($P \leq 0.05$). اما بین گروه‌ها تفاوت معناداری در سطوح انسولین پلاسما وجود نداشت ($P \geq 0.05$).

نتیجه گیری: نتایج پژوهش حاضر نشان داد که فعالیت ورزشی می‌تواند باعث افزایش GDF-15 در مردان جوان چاق گردد. با این حال، این تغییرات تا حدودی به نوع فعالیت ورزشی وابسته است.

کلید واژه‌ها: فعالیت تناوبی، فعالیت تداومی، فاکتور تمایز رشدی - ۱۵، چاقی.